

højtstående repræsentant skal være formand for Rådet for Udenrigsanliggender. I forbindelse med implementeringen af Lissabon-traktaten, vil rammerne for den højtstående repræsentants arbejde skulle udmøntes, jf. svar på spørgsmål 238.

Udenrigsministrene deltager uændret i arbejdet i Rådet, således som det er tilfældet i dag.

Spørgsmål nr. 431:

Betyder omtalen i Lissabontraktaten af »Det Europæiske Forsvarsagentur«, at agenturet ikke kan nedlægges uden en fremtidig traktatændring?

Svar:

Forsvarsagenturet er oprettet ved en enstemmig beslutning i Rådet. En nedlæggelse af Forsvarsagenturet vil under alle omstændigheder kræve enighed blandt samtlige medlemslande om at ophæve retsakten.

Det kan næppe på forhånd afgøres, om ændrede omstændigheder kan muliggøre, at Forsvarsagenturet nedlægges uden traktatændring.

Spørgsmål nr. 432:

Hvordan vil man konkret undgå, at den danske udenrigsminister og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender udtaler sig i forskellige retninger?

Svar:

Udover at Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender bliver formand for Rådet for Udenrigsanliggender, indebærer Lissabon-traktaten ikke grundlæggende ændringer i de konkrete samarbejdsrædsninger, som eksisterer i dag med henblik på at sikre overensstemmelse mellem udenrigsrepræsentanten og udenrigsministrene.

Der henvises i øvrigt til svar på spørgsmål 136.

Spørgsmål nr. 433:

Hvor stor en del af »Det Europæiske Forsvarsagenturs« arbejde går med at fremme EU-landenes våbenhandel og udvikle nye våben?

Svar:

Danmark deltager ikke i Forsvarsagenturet som følge af forsvarsforbeholdet, hvorfor Danmark ikke har fuld indsigt i agenturets arbejde. En væsentlig del af Det Europæiske Forsvars-

agenturs (Forsvarsagenturet) opgave er at skabe et effektivt indre marked for forsvarsmateriel. Herudover er det en del af Forsvarsagenturets virke at koordinere fælles indkøb af forsvarsmateriel. Endelig er der under Forsvarsagenturet iværksat en række udviklingsprojekter, der sigter mod at forbedre medlemslandenes militære kapacitet og imødekomme fremtidige operationelle behov.

Spørgsmål nr. 434:

I Lissabontraktatens artikel 42, stk. 7 stilles der krav om at yde en medlemsstat hjælp og bistand, hvis landet udsættes for »et væbnet angreb«. Betyder dette også, at Danmark kan blive forpligtet til at hjælpe dette land uden for landets grænser og militært f.eks. ved et terrorangreb?

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 226.

Spørgsmål nr. 435:

Medlemsstaterne skal ifølge Lissabontraktatens artikel 32 sikre en »konvergent optræden«. Hvad ville dette betyde for Grønlands og Færøernes indflydelse på dansk udenrigspolitik, da dette er et rigsanliggende?

Svar:

Der henvises til Udenrigsministeriets redegørelse for konsekvenserne for Færøerne og Grønland af Forfatningstraktaten m.v. Det bemærkes, at TEU artikel 32, som affattet efter Lissabontraktaten, svarer til Forfatningstraktatens artikel I-40, stk. 5. Redegørelsen blev tilsendt Folketingets Europaudvalg den 29. marts 2005.

Spørgsmål nr. 436:

Hvorfor stiller Lissabontraktaten ikke krav om militær nedrustning?

Svar:

TEU artikel 42 fastslår, at EU inden for det sikkerheds- og forsvarspolitiske samarbejde kan anvende civile og militære midler udenfor Unionsområde med henblik på fredsbevarelse, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i FN-pagten. Det er hensigten, at de europæiske militære kapaciteter styrkes, således at EU er i stand til at udføre de i traktaten anførte opgaver.